

Bilag 1

Berlingske Tidende den 19. oktober 1980

Ytringsfriheden er en menneskerettighed

Det internationale presseinstituts formand advarer Vesten mod U-landes taktik

Af Merete Bjørn Hanssen

BEOGRAD

»Jeg er bange for, at de vestlige landes delegationer er alt for naive til at forstå den taktik, udviklingslandene følger på UNESCO-konferencen i Beograd«.

Således opsummerer den indiskfødte formand for det internationale presseinstitut, Cushrow Irani, sine indtryk af debatten om UNESCO kommunikationspolitik over for Berlingske Tidende.

Siden i lørdags har medlemslandenes delegationer talt fra tidlig morgen til sen aften om »den ny kommunikations- og informationsorden« i verden. Debattens grundlag er den i forvejen hedt debatterede rapport fra MacBride-kommissionen, som UNESCO er meget omhyggelig med at karakterisere som et selvstændigt og dermed ikke UNESCO-dokument.

Cushrow Irani har talt på konferencen som repræsentant for, de ikke-regeringsorganisationer, der har taleret i UNESCO.

Han er den eneste, der kompromisløst har udkæmpet den ideologiske kamp for pressefriheden, som vide kredse i den vestlige verdens massemedier føler alvorligt truet af UNESCOs kommunikationspolitik.

Enten eller

»Lad mig sige det helt ligeud. Der findes ingen mulig syntese mellem frihed og mangel på frihed, mellem opfattelsen af en fri presse, der arbejder uafhængigt af og ofte på trods af regeringer, og opfattelsen af pressen som redskab for regeringen, og mellem nyheder på den ene side og propaganda forklædt som nyheder på den anden«, lød Iranis ord på konferencen. Ytringsfriheden ser han som en fundamental menneskerettighed. »Enten ek-

sisterer den, eller den gør det ikke. Grundlæggende menneskerettigheder er grundlæggende for alle mennesker – her og nu, og ikke når de har nået et bestemt økonomisk udviklingsstade«, sagde han.

Kun England er i skarphed på konferencen nået på højde med det internationale presseinstituts formand. Den fremragende pressemand T. A. Margerison, der er engelsk delegationsformand, talte om »den centralistiske politik, UNESCO åbent fremmer, og som stærkt klinger igennem MacBride-rapporten, er netop den, som et totalitært land bruger til at vinde kontrol med dets folk, med dets befolkning, og til at skjule sandheden for dem med«. Men heller ikke disse ord kan skjule, at Beogradkonferencen helt åbent styrer mod at forene det uforenelige. Selv om der ligger resolutionsudkast på bordet fra de tre traditionelle FN-grupperinger: Vesten – her repræsenteret af de ni EF-lande – Sovjet og Østtyskland og 77 landegruppen, så har de daglange debatter været bemærkelsesværdig afspændte og resultatøgende.

Taktik

»Forskellen mellem denne konference og de tidligere om samme emne er den tredje verdens holdning. Der har været en bemærkelsesværdig mangel på retorik«, siger Mr. Irani.

»Men det er udviklingslandenes taktik. De vil have det internationale udviklingsprogram for kommunikation, som UNESCOs generaldirektør har foreslået konferencen, og derigennem adgang til pengekassen. Deres mål er at få 200 millioner dollar – selv om de begynder med de 1,7 millioner, der tales om for de kommende tre år. Derfor opfører de sig på denne konference som artige børn. Men så snart pengene er deres, vil de vise deres sande ansigt og bruge dem til statskontrol med medierne. Jeg advarer derfor nu